

Zapiski

† Dr. Avgust Žigon

Dom in svet čuti dolžnost, da se vsaj sedaj spomni smrti sotrudnika dr. Avgusta Žigona, ki je umrl lani 15. julija. Ne samo kot odličnega prešernologa, ki je s strastjo pravega znanstvenika zbiral gradivo za spoznavanje skrivnostne umetnosti našega največjega pesnika, temveč predvsem kot svojega sotrudnika, ki je v naši reviji priobčil nekaj svojih najtehtnejših študij.

V zadnjem zvezku Glasnika Muzejskega društva za Slovenijo (XXII, 3—4, 140—142) je napisal pokojnemu znanstveniku v spomin lepo oznako njegovega življenjskega dela univ. prof. dr. Fr. Stele, eden izmed izvrševalcev njegove oporoke. Dokler ne bo dovršen Slovenski biografski leksikon, bo treba v tem članku iskati podatkov o njegovem življenju in delu ter tudi vrednotenja njegovega dela. Tam so tudi življenjski podatki, ki jih tukaj ne bom ponavljal.

Njegovo znanstveno delo pa je bilo tesno povezano z osrednjo

postavo našega književnega življenja: s Prešernom, o katerem je bil prepričan, da nam nudi »še dela za sto let«. Še posebej pa je bilo njegovo ime povezano z metodo, s katero je hotel priti Prešernu umetniku do dna, namreč s priznavanjem formalne arhitektonike v umetnostnih likih, s katero je hotel spoznati notranje umetnostne zakone in duhovno-vsebinske poudarke Prešernovih pesnitev. Ta metoda, o kateri sumi dr. Stele, da je dobil pobude zanjo pri umetnostni in klasično filološki disciplini — ne v slavistiki — je dosegla svojo največjo uveljavljanje v njegovem življenjskem delu, ki pa je ostalo — kot mnogo njegovih zasnov — torzo, namreč v Prešernovi čitanki (napisani in tiskani pred svetovno vojsko — 1914 — izišli pa po njej 1922., 1925. leta). V njej je Prešernove poezije iz l. 1847 razložil z vidika take arhitektonike.

Ne mislim tu načenjati znova problema arhitektonike, ki je pri nas našel svoje pretirane pristaše (Puntar), pa tudi odločne kritične